

Галограма

Інна Рябченко

Ще по-дитячому — втрачаю і жалкую
В собі не владна побороти страх,
Свідомо знать, що — це вже крапка, крах,
Що я всі цінності нічим не відшкодную.

Іще в минулому здається у тамтами
Вдаряла в такт сліпа душа сама
Чи з неї вік вичавлював томат,
А, може, то не я, а тільки галограма.

Можливо, не минуле постукувало в дім —
Життя моє наступне шибки поб'є у нім?!